

har svækket Ribe By, ved Siden af det mest skæbnesvangre de sørgelige Følger af Fredslutningen.

Jeg mener derfor, at er der nogen Lejlighed, hvor man — selv om man er noget i Tvivl om, hvorvidt det straks økonomisk kan betale sig — har Lov til at lade Staten bringe et Offer, saa er det, som det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, udtalte, i dette Tilfælde og ganske særlig, fordi vi dog sikkert alle kunne være enige om det, som ogsaa er blevet udtalt fra forskellig Side, at det har en virkelig Betydning for os, at der her lige op ad Grænsen ligger en By, som ikke sygner hen, men som virkelig kan være et Arnested for Støtte af, hvad vi dog maa ønske at kunne støtte her langs med Grænsen.

Med disse Bemærkninger kan jeg i øvrigt anbefale Sagen til en velvillig Behandling. Jeg antager jo neppe, at disse Lovforslag ville kunne komme igennem i denne Samling, men derfor kan man vel glæde sig over, at disse Spørgsmaal ere bragte under Behandling, selv om man som jeg maa ønske, at vi ikke blive staaende ved det, som her foreslaas, men gaa noget videre i Retning af at opfylde, hvad der er nødvendigt, naar Ribe By skal hjælpes.

Landbrugsministeren (Ole Hansen): Min Kollega, Ministeren for offentlige Arbejder (Svend Høgsbro), der er forhindret i at være til Stede her i Dag, har bedt mig om paa hans Vegne at udtale, at han erkender — hvad der for øvrigt ogsaa fremgaar af hans Ytringer ved Finanslovens første Behandling —, at begge de foreliggende Forslag, og da navnlig Forslaget om Anlæg af Havnede, have Krav paa Lovgivningsmagts Opmærksomhed og Statskassens Støtte. I hvilket Omfang denne Støtte bør ydes samt om Lovforslagenes Enkeltheder, forbeholder han sig nærmere at forhandle med det Udvalg, der bliver nedsat for nærmere at drøfte Sagerne.

L. Rasmussen (Ribe Amts 4de Valgekreds): Jeg vil gerne begynde mine Udtalelser angaaende det foreliggende Lovforslag — ja, det er jo egentlig to Forslag — med en Beklagelse af, at denne Sag uheldigvis bliver behandlet for saa mange tomme Stole, som der er i Øjeblikket. Efter min Mening er det en Sag, som ikke alene har stor national, men ogsaa stor nationaløkonomisk Betydning. Der er blevet talt i adskillige Aar baade paa Rigsdagen og uden for denne om, hvad der kunde gøres

for Ribe. Man har været klar over, at Ribe er uheldig stillet og bliver efterhaanden mere og mere uheldig stillet. Der er blevet nævnt forskellige Forslag og givet forskellige gode Raad. I Dag er der blevet nævnt et Raad, som jeg ikke har hørt før, idet nemlig det ærede Medlem fra Skanderborg (H. Rasmussen) mente, at det vilde være bedst for Ribe, naar det internationale Socialdemokrati kom til Herredømmet baade i Danmark og Tyskland. Jeg vil dertil sige, at Raad ere jo gode, naar man kan bringe dem til Udførelse. Men bliver det kun ved Raadene, nytter det lidet. For mit Vedkommende mener jeg, at det nu snart var paa Tide, at vi overfor hvad der her er Tale om og i den Udstrækning, vi kunne blive enige om, skulde skride til Handling, og saadanne Raad, som det ærede Medlem gav, ere jo af den Beskaffenhed, at man ikke kan vide, om Betingelserne derfor nogen Sinde ville indtræffe, eller om det vilde hjælpe Ribe noget, hvis de en Gang indtraf. Det er nu ingenlunde givet, og derfor synes jeg, dette Raad kan dele Skæbne med saa mange andre, at det er et Raad, der har liden Udsigt til at blive gennemført og endnu mindre til at hjælpe noget, hvis det blev gennemført.

Skønt jeg selv er fra Ribe Amt, har jeg dog kun sjælden været i Ribe og endnu sjældnere ude i Marskengene, og jeg kender derfor egentlig kun lidt til disse Forhold. Men for mig staaer det dog saaledes, hvad det ene af Forslagene angaar, nemlig det om Diget ude i Marskengene, at der ikke er Tvivl om, at det er ganske nødvendigt, at der bliver gjort noget i saa Henseende, og at det vil være ganske uforsvarligt at lade Aar efter Aar gaa hen uden at gøre noget. Det er uforsvarligt overfor den Egn, det specielt drejer sig om; men det vil ogsaa være uforsvarligt, nationaløkonomisk set, overfor vort Land i det hele taget. Som den ærede Forslagsstiller sagde, drejer det sig i Virkeligheden ikke just om store Arealer, men dog heller ikke om saa ganske smaa, og om Arealer, der fra Naturens Haand i Virkeligheden ere vel udstyrede, men som ere blevne daarligere og daarligere, eftersom Forholdene have udviklet sig.

Med Hensyn til det andet Forslag skal jeg kun sige, at jeg mange Gange har hørt det omtalt. Hvad der her ligger for, er jo kun en Regulering af Aaen; men det peger dog noget i Retning af en Forbedring af Indsejlingsforholdene til Ribe. Jeg tror nu, som det ærede Medlem for Københavns